

ระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐ

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีอำนาจสั่งลงโทษทางปกครองกรณีมีการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ และในการพิจารณาวินิจฉัยเพื่อสั่งลงโทษทางปกครอง ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินใช้รายงานผลการตรวจสอบของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเป็นหลัก แต่ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแสดงหลักฐานประกอบการพิจารณาด้วย และผู้ถูกสั่งลงโทษทางปกครองมีสิทธิอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด และในการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุดต้องคำนึงถึงนโยบายการตรวจเงินแผ่นดินและหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๕) (๖) มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๙ ประกอบมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔

(๒) ระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔

(๓) ระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

(๔) ระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

“หน่วยรับตรวจ” หมายความว่า

(๑) กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง หรือกรม

(๒) หน่วยงานของราชการส่วนภูมิภาค

(๓) หน่วยงานของราชการส่วนท้องถิ่น

(๔) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและตามกฎหมายอื่น

(๕) ทูตหมุนเวียน

(๖) หน่วยงานอื่นของรัฐ

(๗) หน่วยงานที่รัฐมิได้จัดตั้งขึ้นแต่ได้รับเงินอุดหนุน หรือกิจการที่ได้รับเงินหรือทรัพย์สิน ลงทุนจากหน่วยรับตรวจตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๖) เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับเงินอุดหนุน หรือกิจการดังกล่าว

(๘) หน่วยงานอื่นใดหรือกิจการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้สำนักงานเป็นผู้ตรวจสอบ หรือที่มีกฎหมายกำหนดให้มีสิทธิร้องขอให้สำนักงานเป็นผู้ตรวจสอบ

“ผู้รับตรวจ” หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการหรือการบริหารของหน่วยรับตรวจ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้รับตรวจหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน

“เรื่อง” หมายความว่า เรื่องความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐที่ผู้ว่าการเสนอต่อคณะกรรมการให้ลงโทษทางปกครองตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน

“กรรมการเจ้าของเรื่อง” หมายความว่า กรรมการที่คณะกรรมการมอบหมายให้ดำเนินการ แจ้งข้อกล่าวหา รับฟังคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน และทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐตามระเบียบนี้

“ผู้ช่วยกรรมการเจ้าของเรื่อง” หมายความว่า ข้าราชการสำนักงานที่คณะกรรมการมอบหมาย ให้เป็นผู้ช่วยเหลือกรรมการเจ้าของเรื่อง

“การพิจารณาวินิจฉัย” หมายความว่า กระบวนการในการแจ้งข้อกล่าวหา การชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา การรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน และการพิจารณาวินิจฉัยความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐเพื่อมีคำสั่งลงโทษทางปกครอง

ข้อ ๕ ประธานกรรมการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และคณะกรรมการมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดจากการบังคับใช้ระเบียบนี้

ในกรณีที่ระเบียบนี้มีได้กำหนดขั้นตอนหรือวิธีปฏิบัติใดไว้เป็นการเฉพาะให้เสนอคณะกรรมการพิจารณา และเมื่อคณะกรรมการพิจารณามีมติเป็นประการใดแล้ว ก็ให้ดำเนินการให้เป็นไปตามมตินั้น

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ การนับระยะเวลาที่มีวันเริ่มต้นและวันสุดท้าย ให้นับวันถัดไปเป็นวันเริ่มต้น และถ้าวันสุดท้ายของระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันทำการถัดไปเป็นวันสุดท้ายของระยะเวลา

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม กรณีมีคำขอขยายระยะเวลาเกินกว่าที่กำหนดไว้ตามระเบียบนี้ ให้เสนอประธานกรรมการเพื่อนำเข้าที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณามีคำสั่งขยายระยะเวลาได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ ต้องมีคำขอก่อนสิ้นระยะเวลานั้น

ข้อ ๘ การทำคำขอในการพิจารณาวินิจฉัยให้ทำเป็นหนังสือ เว้นแต่คณะกรรมการหรือกรรมการเจ้าของเรื่องจะอนุญาตให้ทำด้วยวาจา ในกรณีเช่นนี้ให้จัดแจ้งข้อความนั้นไว้ในรายงานการพิจารณาวินิจฉัย

ข้อ ๙ การพิจารณาวินิจฉัยใด ๆ ที่ได้กระทำต่อหน้าผู้ถูกกล่าวหา พยาน หรือผู้เกี่ยวข้อง ให้จัดแจ้งไว้ในรายงานการพิจารณาวินิจฉัยทุกครั้ง และให้ผู้ถูกกล่าวหา พยาน หรือผู้เกี่ยวข้องลงลายมือชื่อไว้ในรายงานการพิจารณาวินิจฉัยด้วย หากบุคคลดังกล่าวไม่สามารถลงลายมือชื่อได้หรือไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้จัดแจ้งเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อเช่นนั้นไว้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้าฟังการให้ถ้อยคำหรือการแถลงด้วยวาจาของตนได้ แต่จะให้ถ้อยคำหรือแถลงด้วยวาจาแทนผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้

ข้อ ๑๐ รายงานการพิจารณาวินิจฉัยอย่างน้อยให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับเลขที่รับเรื่อง ผู้เสนอเรื่อง ชื่อ ตำแหน่ง และสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา สถานที่ วันและเวลาที่ดำเนินการ ข้อเท็จจริงโดยย่อเกี่ยวกับเรื่องที่กระทำ และลายมือชื่อคณะกรรมการหรือกรรมการเจ้าของเรื่อง

ข้อ ๑๑ การแจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือเอกสารอื่นใดให้กับผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ให้ส่งไปยังภูมิลำเนาหรือที่ทำการหรือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หรือสถานที่ติดต่อแห่งใดแห่งหนึ่งตามที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้แจ้งไว้

ข้อ ๑๒ การแจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือเอกสารอื่นใดให้กับผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันแจ้ง ยื่น หรือส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันแจ้ง ยื่น หรือส่งสำหรับกรณีต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ข้อ ๑๓ การแจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือเอกสารอื่นใดโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้รับไม่ยอมรับหรือถ้าขณะนำไปส่งไม่พบผู้รับ และหากได้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น หรือในกรณีที่ผู้นั้นไม่ยอมรับ หากได้วางหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือเอกสารอื่นใดหรือปิดหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือเอกสารอื่นใดนั้นไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้น ต่อหน้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้ที่ไปเป็นพยาน ก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

- (๑) เจ้าพนักงานตำรวจ
- (๒) ข้าราชการที่สังกัดหรือปฏิบัติหน้าที่ในราชการส่วนกลาง
- (๓) เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่ ได้แก่
  - (ก) กำนัน
  - (ข) แพทย์ประจำตำบล
  - (ค) สารวัตรกำนัน
  - (ง) ผู้ใหญ่บ้าน
  - (จ) ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
  - (ฉ) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น
  - (ช) ข้าราชการประจำอำเภอหรือจังหวัด

ข้อ ๑๔ การยื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นใดต่อคณะกรรมการหรือกรรมการเจ้าของเรื่อง ผู้ยื่นจะยื่นด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นยื่นและให้สำนักงานออกใบรับให้ผู้ยื่นไว้เป็นหลักฐาน หรือจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ ในกรณีที่ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ของส่งเอกสารเป็นวันที่ยื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นใด

การมอบฉันทะให้ผู้อื่นยื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นใดให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มอบ ผู้รับมอบและพยาน

ข้อ ๑๕ ในระหว่างการพิจารณาวินิจฉัย ก่อนที่คณะกรรมการจะพิจารณาวินิจฉัยโทษทางปกครองให้คณะกรรมการหรือกรรมการเจ้าของเรื่องเปิดโอกาสให้ผู้ว่าการหรือผู้ถูกกล่าวหาขอตรวจดู ทราบ คัดสำเนา หรือขอสำเนาอันรับรองถูกต้องของเอกสารหรือพยานหลักฐานที่ผู้ว่าการหรือผู้ถูกกล่าวหายื่นต่อคณะกรรมการหรือกรรมการเจ้าของเรื่อง หรือที่คณะกรรมการหรือกรรมการเจ้าของเรื่องได้มา เว้นแต่กรณีที่มีกฎหมายคุ้มครองให้ไม่ต้องเปิดเผย หรือกรณีที่คณะกรรมการหรือกรรมการเจ้าของเรื่องเห็นว่าจำเป็นต้องไม่เปิดเผย เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่การดำเนินงานของรัฐ

ในกรณีที่เอกสารหรือพยานหลักฐานมีการกำหนดชั้นความลับไว้ มีข้อความที่ไม่เหมาะสมหรือมีข้อความที่อาจเป็นการดูหมิ่นหรือหมิ่นประมาทบุคคลใด ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการหรือกรรมการเจ้าของเรื่องที่จะไม่เปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาขอตรวจดู ทราบ คัดสำเนา ขอสำเนาอันรับรองถูกต้อง หรือไม่ส่งสำเนาให้ผู้ถูกกล่าวหา

ค่าธรรมเนียมในการคัดสำเนา และการขอสำเนาอันรับรองถูกต้องให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
ที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๖ การพิจารณาวินิจฉัยตามระเบียบนี้ให้เป็นอันระงับลงในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตาย

(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา
ห้าปีนับแต่วันที่กระทำความผิด

หมวด ๒

การยื่นและการพิจารณาคำคัดค้าน

ข้อ ๑๗ ประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการเจ้าของเรื่องหรือผู้ช่วยกรรมการเจ้าของเรื่อง
อาจถูกคัดค้านได้เพราะเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่รับผิดชอบหรือพิจารณา

(๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) เป็นญาติของผู้ถูกกล่าวหา คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้อง
ร่วมบิดาหรือมารดา หรือเป็นลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงาน
นับได้เพียงสองชั้น

(๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้แทน หรือตัวแทนของ
ผู้ถูกกล่าวหา

(๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ของผู้ถูกกล่าวหา

(๖) กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

การคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ถูกกล่าวหาทำคำคัดค้านเป็นหนังสือพร้อมทั้งแสดงหลักฐาน
ยื่นต่อประธานกรรมการก่อนการพิจารณาวินิจฉัย โดยต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านด้วย
และอาจให้ผู้ถูกคัดค้านทำคำชี้แจงประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

ข้อ ๑๘ เมื่อมีการคัดค้านตามข้อ ๑๗ ให้ผู้ถูกคัดค้านงดการปฏิบัติหน้าที่ไว้จนกว่าจะได้มี
การชี้ขาดในเรื่องการคัดค้านนั้นแล้ว และให้ประธานกรรมการเรียกประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณา
เหตุแห่งการคัดค้านโดยเร็ว

กรณีคัดค้านประธานกรรมการหรือกรรมการ เมื่อผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบ
ข้อซักถามแล้วต้องออกจากที่ประชุม โดยให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทุกคน
ที่ไม่ถูกคัดค้าน ถ้าที่ประชุมมีมติให้ผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสาม
ของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ กรณีที่ประชุมเห็นว่าคำคัดค้านฟังขึ้นหรือ
มีเหตุผลเพียงพอที่จะฟังได้ว่า หากให้ผู้ที่ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจทำให้การพิจารณาไม่ได้

ความจริงและความยุติธรรม ให้มีมติให้ผู้ที่ถูกคัดค้านพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ในการพิจารณาความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐในเรื่องนั้น

กรณีคัดค้านกรรมการเจ้าของเรื่องหรือผู้ช่วยกรรมการเจ้าของเรื่อง ถ้าที่ประชุมเห็นว่าคำคัดค้านฟังไม่ขึ้น ก็ให้ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไป กรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านฟังขึ้น ก็ให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่กรรมการเจ้าของเรื่องหรือผู้ช่วยกรรมการเจ้าของเรื่องในเรื่องนั้น

การลงมติของคณะกรรมการตามวรรคสองและวรรคสาม ให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด และให้แจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ

ข้อ ๑๙ เมื่อมีการลงมติในเรื่องความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐไปแล้ว หากมีการคัดค้านภายหลังว่าประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการเจ้าของเรื่องหรือผู้ช่วยกรรมการเจ้าของเรื่องผู้ใด มีเหตุตามข้อ ๑๗ มตินั้นย่อมไม่เป็นอันเสียไปเพราะเหตุดังกล่าว เว้นแต่คณะกรรมการจะเห็นสมควรดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเสียใหม่ก็ได้

ข้อ ๒๐ ประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการเจ้าของเรื่องหรือผู้ช่วยกรรมการเจ้าของเรื่องผู้ใดเห็นว่า ตนมีเหตุที่อาจถูกคัดค้านได้ตามข้อ ๑๗ หรือเห็นว่ามีเหตุอื่นที่อาจมีการกล่าวอ้างในภายหลังได้ว่า ตนไม่อยู่ในฐานะที่จะทำการพิจารณาได้อย่างเป็นกลางและประสงค์จะขอถอนตัวออกจากการพิจารณาวินิจฉัย ให้ทำหนังสือเสนอต่อประธานกรรมการเพื่อนำเข้าที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณา

หมวด ๓

การเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการเพื่อลงโทษทางปกครอง

ข้อ ๒๑ ผู้ว่าการจะเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการให้ลงโทษทางปกครองแก่ผู้รับตรวจ ในกรณีดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) ในกรณีที่ตรวจสอบพบข้อบกพร่องเนื่องจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยรับตรวจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรีหรือแบบแผนการปฏิบัติราชการ และก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือหน่วยรับตรวจที่ไม่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ และผู้รับตรวจไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการชดใช้ค่าเสียหายแก่รัฐหรือหน่วยรับตรวจหรือไม่ดำเนินการทางวินัย แล้วแต่กรณี ภายในเวลาที่ผู้ว่าการกำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๒) ในกรณีที่ตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐพบข้อบกพร่องที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) มีลักษณะก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือหน่วยรับตรวจ และผู้รับตรวจไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการชดใช้ค่าเสียหายแก่รัฐหรือหน่วยรับตรวจหรือไม่ดำเนินการทางวินัยแล้วแต่กรณี ภายในเวลาอันสมควร และเมื่อผู้ว่าการได้แจ้งให้ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว แต่ผู้รับตรวจไม่ดำเนินการภายในเวลาที่ผู้ว่าการกำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(ข) มีลักษณะเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ และผู้รับตรวจไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการชดเชยค่าเสียหายแก่รัฐหรือหน่วยรับตรวจหรือไม่ดำเนินการทางวินัย แล้วแต่กรณี ภายในเวลาอันสมควร และเมื่อผู้ว่าการได้แจ้งให้ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว แต่ผู้รับตรวจไม่ดำเนินการภายในเวลาที่ผู้ว่าการกำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร

ข้อ ๒๒ ให้ผู้ว่าการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการให้ลงโทษทางปกครองแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ และเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการตามมาตรา ๙๕ วรรคสาม หรือมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๒๓ เรื่องที่ผู้ว่าการเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อให้ลงโทษทางปกครอง นอกจากไม่มีลักษณะตามข้อ ๑๖ แล้ว จะต้องเป็นเรื่องที่คณะกรรมการไม่เคยมีคำวินิจฉัยในประเด็นนั้นมาแล้ว โดยอาศัยข้อเท็จจริงอย่างเดียวกัน

ข้อ ๒๔ ในการเสนอเรื่องความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐ ให้ผู้ว่าการจัดทำเป็นหนังสือ อย่างน้อยต้องมีรายการหรือเอกสาร ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของผู้ถูกกล่าวหาในขณะกระทำความผิด
- (๒) ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่เป็นเหตุอันควรลงโทษทางปกครอง ข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง
- (๓) บัญชีระบุพยานหลักฐาน
- (๔) รายงานผลการตรวจสอบและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
- (๕) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโทษทางปกครองที่สมควรลง

หมวด ๔

การรับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณา

ข้อ ๒๕ เรื่องความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐที่ได้เสนอต่อคณะกรรมการ ให้สำนักงาน จัดให้มีการลงทะเบียนในสารบบ และมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ทำการตรวจเรื่องตามหลักเกณฑ์ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ และไม่มีลักษณะตามข้อ ๒๓ พร้อมจัดทำบันทึกตรวจเรื่องเสนอความเห็นต่อประธานกรรมการ

ข้อ ๒๖ เมื่อประธานกรรมการได้รับบันทึกตรวจเรื่องแล้ว ให้เรียกประชุมคณะกรรมการ เพื่อพิจารณามีมติรับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาโดยเร็ว

กรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าเรื่องความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐที่เสนอเป็นไปตามข้อ ๒๕ ก็ให้มีมติรับเรื่องไว้พิจารณาและแจ้งข้อกล่าวหา โดยมอบหมายให้กรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นกรรมการ เจ้าของเรื่อง และมีมติมอบหมายข้าราชการสำนักงานอย่างน้อยคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยกรรมการเจ้าของเรื่อง

ให้กรรมการเจ้าของเรื่องแจ้งมติการมอบหมายตามวรรคสอง ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและแจ้งสิทธิการคัดค้านไปพร้อมกับการแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๒๗ กรณีที่คณะกรรมการมีมติไม่รับเรื่องไว้พิจารณา ให้จำหน่ายเรื่องนั้นออกจากสารบบ

หมวด ๕

การแจ้งข้อกล่าวหาและการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ข้อ ๒๘ เมื่อคณะกรรมการมีมติให้แจ้งข้อกล่าวหาแล้ว ให้กรรมการเจ้าของเรื่องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาพร้อมทั้งแสดงพยานหลักฐานของฝ่ายตนเพื่อพิสูจน์ ยืนยัน หักล้าง หรือแก้ข้อกล่าวหาทั้งในข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมาย

การแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่เป็นเหตุอันควรลงโทษทางปกครองพร้อมสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องด้วยเท่าที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ โดยให้จัดทำขึ้นเป็นสองฉบับมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับและเก็บไว้ในสำนวนหนึ่งฉบับ

หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒๙ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือพร้อมพยานหลักฐาน (ถ้ามี) ยื่นต่อกรรมการเจ้าของเรื่องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา

กรณีมีเหตุผลและความจำเป็นอันไม่อาจยื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ถูกกล่าวหาอาจยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาต่อกรรมการเจ้าของเรื่องก่อนครบกำหนดระยะเวลาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ และให้กรรมการเจ้าของเรื่องมีคำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้อีกไม่เกินสิบห้าวัน และแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

เมื่อครบกำหนดระยะเวลายื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้วผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาและไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือหักล้างข้อกล่าวหา

หมวด ๖

การรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน

ข้อ ๓๐ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือเมื่อครบกำหนดระยะเวลาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและกรรมการเจ้าของเรื่องพิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้วเห็นว่า มีความจำเป็นต้องรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริง ก็ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ขอให้หน่วยรับตรวจหรือผู้ถูกกล่าวหาที่มีหนังสือชี้แจงหรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือมาให้ถ้อยคำ

(๒) ขอให้ผู้ว่าการหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายให้ตรวจสอบมีหนังสือชี้แจงหรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือมาให้ถ้อยคำ

(๓) ขอให้พยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญมีหนังสือชี้แจง หรือให้ความเห็น หรือมาให้ถ้อยคำ

(๔) ออกไปตรวจสอบสถานที่

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้างข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานใดเพิ่มเติม หากกรรมการเจ้าของเรื่องเห็นว่าข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานนั้นไม่จำเป็น ฟุ่มเฟือยหรือเป็นการประวิงเวลา ให้กรรมการเจ้าของเรื่องเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณามีมติให้งดการรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเช่นนั้นได้

พยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่มาให้ถ้อยคำหรือให้ความเห็น มีสิทธิได้รับค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๓๑ ในการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานตามข้อ ๓๐ ถ้าต้องมีการให้ถ้อยคำให้มีการจดบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรและให้อ่านบันทึกการให้ถ้อยคำให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานฟัง และให้บุคคลนั้นลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานด้วย หากบุคคลนั้นไม่ยอมลงลายมือชื่อให้กรรมการเจ้าของเรื่องบันทึกเหตุนั้นไว้

ในการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานตามหมวดนี้ กรรมการเจ้าของเรื่องจะให้มีการบันทึกเสียง ภาพ หรือเสียงและภาพตลอดเวลาหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของการดำเนินการนั้นเพื่อไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๓๒ ในการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน หากปรากฏว่าผู้ว่าการหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่ทราบข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานนั้นมาก่อน ให้กรรมการเจ้าของเรื่องสรุปข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานและแจ้งให้ผู้ว่าการหรือผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อเปิดโอกาสให้ชี้แจงหรือแสดงพยานหลักฐานเพื่อยืนยันหรือหักล้างได้

หมวด ๗

การรับฟังพยานหลักฐานและการจัดทำรายงาน

ข้อ ๓๓ คณะกรรมการหรือกรรมการเจ้าของเรื่องมีดุลพินิจที่จะรับฟังพยานหลักฐานที่ได้รับมาในการพิจารณาวินิจฉัยโดยไม่จำกัดเฉพาะที่เสนอโดยผู้ว่าการหรือผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๓๔ การอ้างเอกสารเป็นพยานหลักฐาน ให้ยอมรับฟังได้เฉพาะต้นฉบับเอกสารเท่านั้น ถ้าหาต้นฉบับไม่ได้สำเนาที่รับรองว่าถูกต้องหรือพยานบุคคลที่รู้ข้อความก็อ้างเป็นพยานได้

การอ้างหนังสือราชการเป็นพยาน แม้ต้นฉบับยังมีอยู่จะส่งสำเนาที่เจ้าหน้าที่รับรองว่าถูกต้องก็ได้ เว้นแต่คณะกรรมการหรือกรรมการเจ้าของเรื่องจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๓๕ คณะกรรมการหรือกรรมการเจ้าของเรื่องอาจรับฟังข้อมูลที่บันทึกสำหรับเครื่องคอมพิวเตอร์หรือประมวลผลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นพยานหลักฐานในสำนวนได้ แต่การบันทึกและการประมวลผลนั้นต้องเป็นไปโดยถูกต้องและต้องมีคำรับรองของบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือดำเนินการนั้น

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับการรับฟังข้อมูลที่บันทึกไว้หรือได้มาจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่นด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๓๖ เมื่อกรรมการเจ้าของเรื่องได้แจ้งข้อกล่าวหาและรับฟังคำชี้แจงแก่ข้อกล่าวหา รวมทั้งรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเสร็จสิ้นแล้ว ให้จัดทำรายงานโดยสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

ข้อ ๓๗ รายงานของกรรมการเจ้าของเรื่อง อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่จัดทำรายงาน

(๒) ชื่อ ตำแหน่ง หน่วยงานที่สังกัดของผู้ถูกกล่าวหาในขณะกระทำความผิดและปัจจุบัน

(๓) ข้อกล่าวหาและพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการกระทำความผิด คำชี้แจงแก่ข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

(๔) ความเห็นและเหตุผล

(๕) การเสนอโทษทางปกครองและเงื่อนไขวิธีการบังคับโทษทางปกครอง (ถ้ามี)

หมวด ๘

การพิจารณาวินิจฉัยโทษทางปกครอง

ข้อ ๓๘ เมื่อประธานกรรมการได้รับรายงานของกรรมการเจ้าของเรื่องพร้อมสำนวนแล้ว ให้เรียกประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานพร้อมสำนวน

กรณีคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความจำเป็นต้องรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการมีอำนาจขอให้หน่วยรับตรวจมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือส่งเอกสารหลักฐานหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือเรียกผู้รับตรวจมาให้ถ้อยคำเพื่อประกอบการพิจารณา หรืออาจมีมติให้กรรมการเจ้าของเรื่องทำการรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ และให้นำข้อ ๓๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้กรรมการเจ้าของเรื่องทำการรวบรวมข้อเท็จจริงเพิ่มเติม สรุปข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานที่ได้มาพร้อมทั้งทำความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว

ข้อ ๓๙ ก่อนการวินิจฉัยโทษทางปกครองของคณะกรรมการ หากผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดประสงค์ที่จะมาแถลงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นมาแถลงด้วยวาจาได้ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ในการแถลงด้วยวาจา คณะกรรมการจะซักถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้ถูกกล่าวหาเมื่อเสร็จสิ้นการแถลงด้วยวาจาแล้วก็ได้ และให้บันทึกคำแถลงด้วยวาจาและคำชี้แจงเพิ่มเติมนั้นไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๔๐ ในวันประชุมพิจารณา ให้กรรมการเจ้าของเรื่องเป็นผู้แถลงสรุปข้อเท็จจริง ประเด็นข้อกล่าวหา ข้อกฎหมายและความเห็นต่อคณะกรรมการ

ข้อ ๔๑ ในการพิจารณาความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐและการลงโทษทางปกครอง ให้คณะกรรมการใช้รายงานผลการตรวจสอบของผู้ว่าการเป็นหลัก และพิจารณาข้อเท็จจริงจากสำนวน รายงานของกรรมการเจ้าของเรื่อง รวมทั้งข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีที่คณะกรรมการได้พิจารณาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานทั้งหมดแล้วเห็นว่าไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าการกระทำความผิดตามข้อกล่าวหาทำให้มีคำวินิจฉัยยุติเรื่อง หากพิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำความผิดตามข้อกล่าวหาทำให้มีคำวินิจฉัยสั่งลงโทษทางปกครอง แก่ผู้ถูกกล่าวหาที่กระทำความผิด

ข้อ ๔๒ โทษทางปกครอง มีดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตำหนิโดยเปิดเผยต่อสาธารณชน
- (๓) ปรับทางปกครอง

ในการลงโทษปรับทางปกครอง จะลงโทษปรับเป็นเงินเกินเงินเดือนสิบสองเดือนของผู้ถูกลงโทษมิได้

ในการพิจารณาโทษทางปกครองตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคำนึงถึงความร้ายแรง แห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด และความเสียหายที่เกิดจากการกระทำนั้น

ข้อ ๔๓ ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดกระทำความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐเพราะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา หากปรากฏพยานหลักฐานว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นได้โต้แย้งหรือคัดค้านคำสั่งนั้นไว้แล้ว ให้ได้รับยกเว้นโทษทางปกครอง

ข้อ ๔๔ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) วัน เดือน ปี ที่ทำคำวินิจฉัย
- (๒) ชื่อ ตำแหน่ง หน่วยงานที่สังกัดของผู้ถูกกล่าวหาในขณะกระทำความผิดและในปัจจุบัน
- (๓) ข้อกล่าวหาและพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการกระทำความผิด คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

(๔) คำวินิจฉัยในประเด็นความผิดและเหตุผล

(๕) มติคณะกรรมการ

(๖) การกำหนดโทษทางปกครอง เงื่อนไขวิธีการบังคับโทษ ระยะเวลาสิ้นสุดการรับโทษทางปกครอง โดยให้ระบุหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขวิธีการบังคับโทษไว้ด้วย (ถ้ามี)

กรณีประธานกรรมการหรือกรรมการมีความเห็นแย้ง ก็ให้จัดทำความเห็นแย้งไว้ท้ายคำวินิจฉัย

คำวินิจฉัยต้องลงลายมือชื่อของกรรมการที่ได้ประชุมพิจารณาและวินิจฉัยในเรื่องนั้น ถ้ากรรมการคนใดมีเหตุจำเป็นไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้ประธานกรรมการจดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยนั้นด้วย

ข้อ ๔๕ คำวินิจฉัยสั่งลงโทษทางปกครองของคณะกรรมการ ให้ระบุนิติและระยะเวลาในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดไว้ด้วย

ผู้ถูกสั่งลงโทษทางปกครองอาจอุทธรณ์คำวินิจฉัยสั่งลงโทษทางปกครองของคณะกรรมการต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

หมวด ๙

การบังคับตามคำวินิจฉัย

ข้อ ๔๖ เมื่อคณะกรรมการได้มีคำวินิจฉัยในเรื่องใดแล้ว ให้สำนักงานแจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้ถูกกล่าวหาและหน่วยงานที่สังกัด หรือผู้บังคับบัญชา หรือผู้กำกับดูแลเพื่อทราบหรือเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย แล้วแต่กรณี

คำวินิจฉัยให้มีผลนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติ แต่จะใช้นผู้ถูกกล่าวหาเมื่อบุคคลดังกล่าวได้รับทราบคำวินิจฉัยแล้ว

ข้อ ๔๗ การลงโทษภาคทัณฑ์ ให้สำนักงานแจ้งคำวินิจฉัยสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ให้ผู้ถูกลงโทษทราบโดยเร็ว

ข้อ ๔๘ การลงโทษตำหนิโดยเปิดเผยต่อสาธารณชน ให้สำนักงานแจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้ถูกลงโทษทราบ และนำคำวินิจฉัยลงเผยแพร่ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดไว้ในคำวินิจฉัย

ข้อ ๔๙ การลงโทษปรับทางปกครอง ให้สำนักงานแจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้ถูกลงโทษทราบและให้ผู้ถูกลงโทษชำระเงินค่าปรับต่อสำนักงานตามคำวินิจฉัย

กรณีถึงกำหนดแล้วไม่มีการชำระเงินค่าปรับโดยถูกต้องครบถ้วน ให้สำนักงานมีหนังสือเตือนให้ผู้ถูกลงโทษชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวันทำการ ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือน คณะกรรมการอาจให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามวรรคสองให้ใช้เพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโทษทางปกครอง โดยให้กระทบกระเทือนผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองน้อยที่สุด

เงินค่าปรับทางปกครองให้สำนักงานนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบทุกครั้ง

ข้อ ๕๐ การบังคับโทษทางปกครองให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย เว้นแต่คณะกรรมการเห็นว่า มีเหตุอันสมควร จะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขวิธีการชำระเงินค่าปรับหรือให้ทุเลาการบังคับตามคำวินิจฉัยไว้ก่อนก็ได้

หมวด ๑๐

การรักษาความสงบเรียบร้อยในการพิจารณาวินิจฉัย

ข้อ ๕๑ ในการพิจารณาวินิจฉัย ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการเจ้าของเรื่องมีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการเจ้าของเรื่อง แล้วแต่กรณี มีอำนาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ตักเตือน
- (๒) ให้ออกจากบริเวณห้องประชุมพิจารณา
- (๓) รายงานให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ควบคุมกำกับดูแลดำเนินการต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พลเอก ชนะทัฬห อันทามระ

ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน